

సామాజిక దృక్పూఢాన్ని ప్రతిచించించిన కందుకూరి ‘నీతిదీపిక’

డా. పొట్లూరి శ్రీనివాసరావు, ప్రైస్టిపోల్,

ప్రభుత్వ డిగ్రీ కళాశాల, చింతలపూడి,

విలూరుజిల్లా - 534460

చరంపాటి: 9390883982

మెయిల్: johnveslyp@gmail.com

కందుకూరి:

‘అలరు వీరేశలింగ మహర్షి యొకడె

ప్రస్తుతాంధ్రోయమునకు బ్రహ్మయగుచు’ – రాయపోలు నుబ్బూరావు

తెలుగుసాహిత్య వికాసం కోసం, తెలుగుసమాజ అభ్యర్థయం కోసం సాహిత్యాన్ని అయ్యంగా వాడి సాహిత్య విప్లవానికి పునాదులేసిన రుషి కందుకూరి. మొదటి వచన ప్రబంధం రాసినా, మొదటి నాటకాన్ని తెగిగించినా, మొదటి ప్రహసనం రాసినా అన్నిట్లోనూ స్త్రీ అభ్యర్థును తీసిని, సంఘసంస్కరణను ప్రోత్సహించాడు. సాహిత్యాన్ని వ్యక్తిమార్పుకు, సంఘ వైతనానికి సాధనంగా వాడుకున్నాడు. ఎన్ని బెదిరింపులు వచ్చినా భయపడకుండా తాను నమ్మిన సిద్ధాంతాల్ని ప్రచారం చేయడంలో వెనుకంజ వేయలేదు. లోతైన వివేచన, అంతలేని సాహసం, అమితమైన కార్యదీక్షతో సారస్వత క్షేత్రంలో నూతన వెలుగులు నింపడానికి జీవితకాలం అహరహం ప్రమించారు.

సాహిత్య ప్రక్రియ యేదైనా దానిని అభ్యర్థయానికి దిక్కుచీలాగా మలిచాడు. బాల్యవివాహాలను ఖండించాడు. ఎన్నో ప్రహసనాలను రచించి బాల్యవివాహాల పట్ల విముఖత కలిగించాడు. అభంశుభం తెలియని చిన్నపిల్లలను వయసులో పెద్దవాళ్ళకిచ్చి వివాహం చేయడం శేచీయమని తన రచనల ద్వారా ఖండించాడు. భావలో నవీనపంథాను కోరుకున్నాడు. సంప్రదాయ సంకేతాలను తెంచుకుని చదువరులందరికి సాహిత్యం అందుబాటులో వుండేలా ప్రయత్నించాడు. స్త్రీలు అభివృద్ధి పథంమైపు పయనించివుడే సంఘం అభివృద్ధి చెందుతుందని భావించాడు. అందుకే స్త్రీ వక్కపాతిగా అనేక రచనలు చేసి ఆధునిక ఆలోచనలకు పునాదిశేశాడు.

వివేకవర్ధిని మానవత్తికను స్థాపించి సమాజంలోని అనేక సాంఖ్యికదురాచారాలను, అవినీతి, మూఢనమ్మకాలను ఖండించడం ద్వారా ప్రజల్లో ప్రతికాస్తాపన పట్ల అవగాహన కల్పించారు. స్త్రీవిద్యకు ప్రాచీన సాహిత్యంలో నిపేధన లేదని చెప్పి, ప్రాచీనకాలంలోని స్త్రీలు చదువుకున్న ఉదాహరణలను అనేక గ్రంథాలనుండి ఉదాహరిస్తూ స్త్రీ విద్యను ప్రోత్సహించారు. ‘పోస్యసంజీవని’ అనే మరో ప్రతికను స్థాపించి ఎన్నో ప్రహసనాలను ప్రచురించాడు. శ్వాసిగత ప్రయోజనాలకు కాకుండా సంఘ ప్రయోజనాలకు ప్రతికను వాడిన సంస్కరణవాది కందుకూరి. బ్రహ్మసమాజాన్ని స్థాపించి కులవిధా నాలు, కట్టకానుకలు రూపుమాపడం, స్త్రీ విమోచనం కొరకు పాటుపడడం, వితంతువులకు పునర్వ్యవాహాలు చేయడం, సతీసహగమనం వంటి దురాచారాలను నిర్మాలించడానికి పాటుపడ్డాడు.

కందుకూరి - నీతిదీపిక:

‘నేటి బాలలే రేపటి పౌరులు’ అనే ఆర్ట్‌క్రెటిని నీతిదీపిక రచన ద్వారా మరింత వ్యాప్తిలోకి తెచ్చాడు కందుకూరి.

విద్యార్థినీ విద్యార్థుల బాల్యం, నడవడిక, మంచి లక్ష్ణాలను అలవాటు చేసుకోవడం, పెద్దలను గౌరవించడం, తల్లిదండ్రుల ప్రాధాన్యాన్ని గుర్తించి వారిని గౌరవించడం అనే విషయాలను పొందుపరుస్తూ ఆటవెలది తేటగేతులలో రాసిన పద్యాలుగా నీతిదీపిక మనకు కనిపిస్తుంది. వీటిని చదవడం వల్ల బాలబాలికలు తమ వ్యక్తిగత లోపాలను సరిదిద్దుకుని, మంచి వ్యక్తి త్వాన్ని పెంపాందించుకోగలుగుతారు. కందుకూరి నీతిదీపిక రెండు గ్రంథాలుగా కనిపిస్తుంది.

1. నీతిదీపిక - పారశాల బాలురకోసం రాసిన పద్యాలు
2. స్ట్రీ నీతిదీపిక - పారశాల బాలికల కోసం రాసిన పద్యాలు

1. నీతిదీపిక:

దక్కిణదేశ విద్యాసాగరుడిగా, బహుముఖ ప్రశాలిగా పేరుపొందిన వీరేశలింగం ఈ నీతిదీపికను ‘పారశాలల యందు చదువు దిగువతరగతి బాలుర తెలివి కొరకు నీతిదీపికయను నూతుగేతములను’ రచించినట్లుగా చెప్పుకున్నాడు. ఇందులో మంచిబాలుడు, విద్య, అడకువ, గర్వము, దైర్యము, శరీరారోగ్యము, స్వతంత్రజీవనము, ముఖస్తుతి, హరోపకారము, వివిధ ధర్మములు అనే శీర్కలు మనకు కనిపిస్తాయి. నీతిదీపికలోని కొన్ని నీతుల్ని చూద్దాం.

ఉదయాన్నే నిద్రలేవడం అనేది ఏ వయసువారికైనా ఆరోగ్యకరమే. పిల్లల్లో ఉదయాన్నే నిద్రలేవడం వారి భవిష్య త్తుకు మంచిమార్గాన్ని వీర్పురుస్తుంది. అందుకే పొద్దుపొడవకుండా నిద్రలేచి కాలకృత్యాలు తీర్చుకుని తోటి పిల్లలతో కలిసి పారశాలకు వెళ్లి చదువుకోవాలని చెప్పాడు. అంతేకాక, అల్లరిచిల్లరిగా తిరగడం, లేని వస్తువులు కావాలని పేచిపెట్టడం, పుస్తకాలను చింపుకోవడం అనేవి మంచిబాలుర లక్ష్ణాలు కావాలని ఉద్దేశిస్తాడు. పారశాలకు సెలవు వస్తే మిగతా పిల్లలతో కలిసి అటలాడకుండా అంతకుముందు పారాలను వల్లచేసుకోవాలని సూచిస్తాడు. చెదుస్తేషాలకు, చెదు స్నేహితులకు దూరముండడం మంచిదనే బోధ ఈ క్రింది పర్మాంలో కనిపిస్తుంది.

‘చెడ్డ బిడ్డలతో చెల్చి చేయబోకు / తల్లిదండ్రుల మాటలు దాటకుండు

గురుని దైవంబుగా నెంచి కొలుపసేయు / జూడ మనసైన, అల్లరి జూడ జనడు’

తల్లిదండ్రుల మాట జవదాటకుండా, వారు చెప్పిన మాటలు వింటూ మంచిబాటలో నడవాలనీ, గురువును దైవంతో సమానంగా భావించి పూజించాలనీ, పారపాటున కూడా చెడ్డహాళ్లతో స్నేహం చేయకూడదనీ, అల్లరిపనులకు వెళ్లకూడదనీ పొతువు పలుకుతున్నాడు కందుకూరి.

వ్యక్తికి వ్యక్తిత్వాన్నిస్థేంది చదువు. చదువువల్ల సంస్కృతం అలవడుతుంది. ఎవరితో ఎలా ప్రవర్తించాలో తెలుస్తుంది ‘విద్యలేనివాడు వింతపపువు’ అన్నట్లుగా మానవాళికి విద్యలేకపోతే జీవితం అంధకారమవుతుంది. అందుకే చిన్నపిల్లలు చదువును నిలవ్వం చేయకుండా ఏ రోజు చెప్పిన పారాలను ఆరోజు చదువుకుని నాన్ని పాందాలని చెప్పున్నాడు కవి. మనదగ్గరున్న ధనాన్ని దానంచేస్తే కొంతకాలానికి తరిగిపోతుంది. కానీ విద్యను దానంచేస్తే పెరుగుతుందే గాని తరగదు. అందుకే ‘అన్ని దానాలలోకి విద్యాదానం మిన్న’ అన్నారు పెద్దలు. కనుకనే బాలురు చదువుకునేటప్పుడు ఏమైనా సందేహాలు వస్తే మొహమాటపడకుండా గురువుల దగ్గర వాటిని నిప్పుత్తి చేసుకోవాలని బోధిస్తున్నాడు. చదువుకున్న వ్యక్తి ఎక్కడికి వెళ్లినా ఎలా గౌరవించబడతాడో ఈ క్రింది

వద్యంలో చెప్పాడు కవి.

‘రాజు తన దేశమనినె గౌరవము గాంచు / పండితుండ్రు, యొల్లయొడ గారవమ్ము వదయు
చదువునకు రాజ్యమైనను చాలడనగ / విద్యతో సాచి మరియేది విశ్వమునకు’

‘విద్యావే సర్వత ఘృజ్యతే’ అన్నట్లు పండితుడు ఎక్కడికి వెళ్లినా గౌరవించబడతాడు. అటువంటి పాండిత్యం చదువువల్ల వస్తుంది. కనుకనే చదువుతో సాచివచ్చేది ఈ విశ్వంలో ఏందీలేదు కనుక చదువును నిర్మక్కాం చేయకూడదు. చదువు వినయవిధేయతలను ఇస్తుంది. మంచిగుణాలను బహుమతిగా ఇస్తుంది. వ్యక్తులతో ఎలా మెలగాలో నేర్చుతుంది. చదువుకు వినయము, అణకువ కలిస్తే బంగారానికి తావి అభ్యినట్లుగా వుంటుంది.

‘అడగిమడగియుండు నాతని గుణములు / కొలదివైన మిగుల గొప్పవగును
విర్మవేగుండు ఏటిచి గుణములు / గొప్పవైన మిగుల కొలదివగును’

వినయవంతునికి మంచిగుణాలు మిక్కిలి అణకువను నేర్చుతాయి. ఎవరిపట్లు అమర్యాదగా ప్రవర్తించకూడదు. పెద్దచిన్నా తేడాలేకుండా అందరి ఎదలా గర్వపడుతూ వుంచే గొప్పలక్షణాలున్న వ్యక్తులు కూడా అవలక్షణాలున్న వ్యక్తులుగా కనబడతారు. గర్వంవల్ల తనను మంచినవారు లేరనే అహంభావం వస్తుంది. కనుక జాలురు చిన్ననాటనే ఇటువంటి మంచి గుణాలను అలవాటు చేసుకోవాలి. గర్వానికి దూరంగా వుండాలి. చదువుతో పాటు సంస్కృతం నేర్చుకోవాలి. దురలపాట్లకు దూరంగా వుండడం అలవాటు చేసుకోవాలి. సుగుణాలను తరగని సంపదలుగా మలచుకోవాలి. కలిగిన దానితో తృప్తిచెందాలి. అబద్ధాలు చెప్పడం మంచిదికాదు. అబద్ధాలవల్ల తల్లితండ్రి కోపిస్తారు, దండిస్తారు. తేడిపిల్లలు కూడా దూషిస్తారు. ఆవడలు వచ్చినపుడు దైర్యాన్ని విడవకూడదు. న్యాయమూర్గంలో కళ్ళపడి సంపాదించాలి. తన అవసరాలు తీరిన తర్వాత ఉన్నదానిలో కుంటిపారికి, గ్రుష్ణిపారికి, పాటుపదే స్క్రైలీనిపారికి దానంచేయాలి. ఈ విధంగా నీతిదీపికలో చిన్నాలీనండే పిల్లలు అలవాటుచేసుకోవలసిన మంచి విషయాలు కనిపిస్తాయి.

2. స్త్రీ నీతిదీపిక:

1950లో రాజమండ్రిలోని హితకారిణి సమాజం ప్రచరించిన కందుకూరి రచన స్త్రీ నీతిదీపిక. ‘బాలికా పారశాలల చిన్నతరగతులందున్న కన్నియులకు స్త్రీ నీతిదీపిక కందుకూరి వీరేశలింగం రచించేనని చెప్పుకున్నాడు. తెలిసి తెలియని వయసులోనే బాలవితంతువులుగా మారిన చిన్నపిల్లల అగచాట్లను ప్రత్యక్షంగా చూసి చలించిపోయాడు కందుకూరి. చిన్నాలీనండే బాలికలు నేర్చుకోవలసిన నీతిసూత్రాలను ఇందులో పొందుప్పాడు. స్త్రీ నీతిదీపికలో దైవభక్తి, బంధువీతి, గురుభక్తి, సత్యము, సత్పుహావాసము, విద్య, పతిభక్తి, మితవ్యయము, సుగుణములు, త్యాగము, చౌర్యము, అహింస, కోపము, శరీరారోగ్యము, శాంతము, దైర్యము, గర్వము, చాడి, పరోపకారము, బాలశిక్షణము, సమబుద్ధి, వివిధ ధర్మములు అనే పేరుతో ఉపశిష్టికలు కనిపిస్తాయి.

‘న స్త్రీ స్వాతంత్ర్యముర్ధతి’ అనే నానుడిని తుడిపేస్తూ స్త్రీ విద్యకు, స్త్రీ స్వాతంత్ర్యానికి, స్త్రీ వితంతు పునర్వ్యాహాప్సనికి శ్రికర్ణణపుర్ణిగా పాటుపడిన సంస్కృత కందుకూరి. స్త్రీ తనను తాను సంస్కరించుకున్నప్పుడే కుటుంబమైనా, సమాజమైనా అభివృద్ధిపడంలో నదుస్తుందని నమ్మిన ఆదర్శవాది వీరేశలింగం. స్త్రీ తనజీవితంలో పాటించవలసిన నీతులన్నిటినే ఇందులో పొందుప్పాడు. స్త్రీతనను తాను రక్షించుకోవడానికి భక్తిమూర్గాన్ని అవలంచించి మనసును నిర్మలంగా

వుంచు కోవాలని సూచించాడు. దైవధ్యాన ప్రాధాన్యాన్ని ఈ క్రింది పద్యంలో చెప్పున్నాడు.

‘ప్రతిదినంబును నిక్కంపుభక్తితోడ / మూడువేళలయందును ముఖ్యముగను

చెలువరో! పెక్కుమేళను జీనిసట్టి యాశ్వరుని వేడుకొమ్ము నీ హృదయమందు’

జీవితంలో అనేకమేళను చేస్తున్న భగవంతుని తప్పకుండా తమ జీవితంలో ప్రాధాన్యమివ్వాలని చెప్పున్నాడు. ప్రతీదినం నిద్రలోచిన వెంటనే, మళ్ళీ రాత్రి నిద్రకు ఉపక్రమించే ముందు తప్పనిసరిగా ధ్యానంచేయాలని చెప్పున్నాడు.

శ్రీ జీవితంలో వివాహం అనేది ఎంతో ప్రాధాన్యమున్న అంశం. పుట్టిపెరిగిన వారిని విడిచిపెట్టి మరో కొత్త లోకం లోకి శ్రీ ప్రవేశిస్తుంది. వాతావరణం కొత్త, వ్యక్తులు కొత్త. కనుక ఇంట్లోని అత్మామామల్ని అదుచిడ్చల్ని వారి మనసు నొచ్చు కోకుండా సేవలుచేయాలని సూచిస్తాడు కందుకూరి. ‘నదుచుచుండవలయు కదునదంకువతోడ’ అంటూ అత్తింటి వారితో క్రమంగా, మర్యాదగా నదుచుకుని వారి ప్రేమను పొందాలని చెప్పాడు.

శ్రీ ఇంటికి దీపం. ‘ఇల్లాలి చదువు ఇంటికి వెలుగు’ అని ఆరోక్కి. శ్రీ చదువుకుంటే ఇంట్లోని విషయాలన్నీ ఒకరి మీద ఆధారపడకుండా చూసుకోగలుగుతుందని ఆశిస్తాడు. చదువులేని మూరు? రాలిని వివాహం చేసుకుని సంసారం చేయడం కంటే ఊరు విడిచిపెట్టి వసవాసం వెళ్లడం మంచిదని తెల్పుతాడు. చదువువల్ల వినయం, దానితోపాటు సర్వ గుణాలు అబ్బుతాయని కనుక శ్రీ చదువుకోవడం అవసరమని శ్రీ విద్యకు తోడ్పడ్డాడు.

శ్రీ ఇంట్లోనూ, సమాజంలోనూ అనేక బాధ్యతలు నిర్వహిస్తుంది. ఈ క్రమంలో సమాజంలోని అనేకమందితో పరిచయాలు కలుగుతాయి. అయితే తాను స్నేహంచేసే వారిలో మంచివారిని ఎంపికచేసుకోవాలని ముఖ్యంగా ‘జారిణుల తోనూ, సరిగానివారితోనూ, తార్పువారితోనూ, దుర్గణాలున్నవారితోనూ’ ఎట్లిపరిస్థితుల్లోనూ మగువలు స్నేహం చేయ రాదని చెప్పాడు. ఎప్పుడైనా తప్పుచేస్తే దానిని ఒప్పుకుని విడిచిపెట్టాలి కానీ ఆ తప్పును కొనసాగించకూడదు. ఆ తప్పును కప్పిపుచ్చుకోవడానికి అబద్ధాలు చెప్పకూడదు. అలా కాకుండా ‘తప్ప దాచంగ బొంకితేని కానిపను లొక్కటికి రెండెను’ అని ఒక తప్పును దాచడానికి ఒకటికంటే ఎక్కువ అబద్ధాలు చెప్పాలిని వస్తుందని హితవు చెప్పాడు.

శ్రీకి వివాహం ఎంత ముఖ్యమో తన పాతిప్రత్యాన్ని కాపాటుకోవడం కూడా అంతే ముఖ్యమని హితవు చెప్పాడు కండుకూరి. ‘ధర్మములలోన ఉత్తమ ధర్మమరయ మగువకు పత్రిప్రతా ధర్మమగును జూపే’ అంటూ అవనిలో శ్రీలకు కలిగే సర్వసౌభాగ్యాలకు కారణం పురుషుడే అని శ్రీలు తెలుసుకుని భర్తను గౌరవించాలి. ఇహవర సుఖాలలో పాతిప్రత్యాన్నికి ఎంతో ప్రాధాన్యత వుంది. భర్త బయటికి వెళ్లి ఇంటికి వచ్చినపుడు అతని క్రమ పోగొట్టేలా మాటల్లాడాలి. ఇరుగుపొరుగు వారితో గొడవలు పెట్టుకొప్పడం, అలంకారాలు చేసుకోవడం, తలవాకిట నిల్చేవడం శ్రీలకు మంచిది కాదు. వరాయి వురుషులు ఎంత అందంగా వున్నా, ఎన్నోన్ని దైర్యసాహసాలతో వున్నా వారి గురించి శ్రీలు అలోచించకూడదు. మంత్రతంత్రాలతో భర్తల్ని వశపర్చుకోవడమనేది అబద్ధమని, భర్తల్ని వశపర్చుకోవాలంటే వారి పట్ల అమితమైన అనురాగం చూపించాలని చెప్పాడు.

‘అధికము తెమ్ముటంచును నమదినంబు మగని పీడింప కనువున యిగురుబోడి కలుగునంతటి లోపల గడువు కొనుచు తెలివితేటలు గలిగి వర్తించవలయును’ అంటూ లేనిదానిని తీసుకురమ్మని భర్తలని పీడించడం

స్త్రీలకు మంచిది కాదని చెప్పు కలిగిన దానితో తృప్తిపడుతూ స్త్రీలు తెలివితేటలు గలిగి నడుచుకోవాలని చెప్పాడు.

ఏ మనిషికి కోపం మంచిదికాదు. ప్రత్యేకించి స్త్రీలకు కోపం వుండడం వల్ల దాని ప్రభావం ఇంటివారి మీద పడుతుంది. దానిద్వారా ప్రశాంతజీవనం కరువుతుంది. కనుకే అన్ని పాపాలకు కోపం కారణం అని భావించి స్త్రీలు కోపాన్ని మానాలి. స్త్రీలు ఉద్యోగాలు చేస్తే తన కింది ఉద్యోగుల మీద కోపం ప్రదర్శించకూడదు. మంచితనంతో వారితో పని చేయించుకోవాలి. పనిమనుఘులతో ఎలా మెలగాలో ఈ కింది పద్యంలో చెప్పాడు కవి.

పనుల బనుచునపుడు పనివారలను మీరు / కసురుచుందురేని కాంతలార!

పనిని చేయరెపుడు ఖాగుగ, మత్తి మీకు / క్రూరురాండ్రటంచు పేరువచ్చు

పనిమనుఘులతో జాగ్రత్తగా వ్యవహరించాలనే ఉద్యోగ మై పద్యంలో కనిపిస్తుంది. యజమానుల గురించి బయటి వారితో చెడుగా చెప్పారు. కనుక వారితో పనిచేయించుకునేటప్పుడు శాంతంగా వ్యవహరించాలి.

స్త్రీలకు శరీరాగ్యము చాలా అవసరం. ఇంట్లో అందరికి అన్ని సమకూర్చో స్త్రీలు తమ ఆరోగ్యం పట్ల కూడా ప్రశ్న తీసుకోవాలి. అందుకే 'అన్ని ధర్మంబులలో ముఖ్యమైన దరయ, తనదు దేహంబు కాపాడుకొనుటే' అని చెప్పాడు. క్రమం తప్పకుండా ప్రతీందినం స్నానం చేయాలని, విలువైన వస్త్రాలు లేకపోయినా పుట్టంగా వున్న ముతకచీరలైనా ధరించాలనీ, కలుషజలాలు కాకుండా మంచినీరు త్రాగాలనీ, వేళతప్పి భోజనం చేయకూడదని, తలుపులు తీసు మంచిగాలని ఇంట్లోకి ఆహారానించాలని, ఇంటి పరిసరాలలో మురికినీరు నిల్వచేరకుండా చూసుకోవాలనీ స్త్రీలకు బోధిస్తాడు కందుకూరి. 'లేనిపోని ఆచారములు పూని యొదలు చెడగొట్టుకొనకూడదని బోధిస్తాడు.

అంతేగాక 'కుడిచి కూర్చుండి యేమిట కూదవలేక వీరిని వారిని చేరిచి యూరివారి దోషముల నెన్నుచుండుట తుచ్ఛగుణము' అని స్త్రీలను పొచ్చరిస్తాడు. భాగీగా వున్నప్పుడు ఇంటి బాగోగుల గురించి ఆలోచించాలిగానీ పరుల చెంత చేరి చాడీలు చెప్పడం మంచిదికాదు. ఇతరుల సంపదలు చూసి అసూయ చెందకూడదు. ఇతరుల చేసిన చిన్న మేలును కూడా గొప్పగా భావించి ఇతరులకు తాము కూడా అలా చేయాలని స్త్రీలు భావించాలి. ఇంటిగుట్టును వీధిలో వారికి చెప్పకూడదు. దానివల్ల అన్ని పనులలోనూ ఆటంకాలు కలుగుతాయి.

'వీరికడ మాట గొనిపోయి వారికడను, వారికడ మాటలను దెబ్బి వీరికడను తెలుపబోకూడదు' అంటూ స్త్రీలకు మరో పొచ్చరిక చేస్తున్నాడు కవి. చెప్పుడుమాటలు చెప్పడంవల్ల నిందలపొల్చారు. ఎక్కువైనా ఇద్దరు కూర్చుని మాట్లాడు కుంటుంపే వారి మాటలను చాటుగా వినకూడదు. రానివల్ల కలహాలు మొదలవుతాయి. ఇరుగుపొరుగువారితో కలిసి మెలసి వుండాలిగానీ పరుషవాక్యాలతో వారిని దూషించకూడదు. భ్యాతిగానీ, అపభ్యాతిగానీ భర్తకు భార్యావల్లనే వచ్చే అవకాశముంది కనుక స్త్రీలు ఎప్పుడూ సన్మాగ్రంలో ప్రవర్తించి భర్తకూ, ఇంటికి మంచిపేరు తీసుకురావాలి. చిన్నపిల్లలను దండించడంలో కూడా స్త్రీలకు వినక్షణ వుండాలని చెప్పాడు కవి. పిల్లలు అల్లరిచేస్తే బుజ్జిగించి బుద్దిచెప్పాలి గానీ 'నోటికి రాని తిట్టు తిట్టి గొద్దుబాదిన కైవడి కొట్టునేని తామ్మగ్రాయ యోట అందరికి తెలుపుగాని, బాలునకును బుద్ది గరపలేదు' అని చెప్పున్నాడు. భార్యాభర్తల గొదవల వల్ల కూడా నలిగిపోయేది చిన్నపిల్లలే. కనుక వారి మధ్య ఎన్ని గొదవలు వున్నా వాటికి పిల్లల్ని బలిపవువులను చేయకుండా చిన్నాటినుండి వారికి మంచిని బోధించి వారి భవితవ్యాన్ని తీర్చిదిద్దమని పొచ్చరిస్తున్నాడు.

ముగింపు:

బాలురకు, బాలికలకు చిన్నాటీనుండి మంచి విషయాలు నేర్చుతూ, వారిని భావిభారత పౌరులుగాటీర్చిదిద్దితే సమాజం అభివృద్ధి చెందుతుంది. భయంకరమైన బాల్యాన్ని గడిపే బాలబాలికలవల్ల సమాజం విచ్ఛిన్నం అవుతుంది. అరోగ్యకరమైన వాతావరణంలో పెరగని బాలబాలికలు దేశాన్ని విచ్ఛిన్నం చేసే అవకాశాలకోసం ఎదురుచూస్తారు. కనుక వాళ్లని మంచిమార్గంలో నడిపించాలి. కందుకూరి రాసిన నీతిదీపిక, శ్రీ నీతిదీపికలు వారు మంచిమార్గంలో నడవడానికి ఎంతో దోహదం చేస్తాయి.

ఉపయుక్తగ్రంథాలు:

1. నీతిదీపిక, కందుకూరి
2. శ్రీ నీతిదీపిక, కందుకూరి, 1950, హితకారిణి సమాజ ప్రచురణ, రాజమండ్రి.